

Sứ điệp Bốn

Những lời của Đức Chúa Trời— Sự cung ứng thần thượng như là thức ăn

Đọc Kinh văn: Giê. 15:16; Phục. 8:3; Mat. 4:4;
Gi. 5:39-40; 6:50-51, 57, 63; Cól. 3:16

I. “Tôi tìm thấy những lời Ngài, và tôi đã ăn lấy rồi”—Giê. 15:16a:

- A. Trong Kinh Thánh, trước hết chúng ta có Đức Chúa Trời, rồi sau đó chúng ta có sự phát ngôn của Đức Chúa Trời, tức là lời ra từ miệng Ngài—Sáng. 1:1, 3; Mat. 4:4.
- B. Cả Kinh văn được Đức Chúa Trời thở ra; do đó, những lời trong Kinh văn là những lời ra từ miệng của Đức Chúa Trời—2 Ti. 3:16.
- C. Là Lời của Đức Chúa Trời, Kinh Thánh là hiện thân của Đức Chúa Trời, Christ, Linh và sự sống—Gi. 1:1, 4; 6:63; 14:6, 17, 20; 15:7; 1 Gi. 1:1; La. 8:2.
- D. Là Lời của Đức Chúa Trời, Kinh Thánh gồm có ba yếu tố: Christ, sự chết của Christ và sự phục sinh của Christ—Phil. 1:20-21; 2:16; 3:10-11; 4:13.
- E. Những lời Chúa Jesus nói là linh và là sự sống—Gi. 6:63:
 1. Những lời Chúa nói là hiện thân của Linh sự sống—La. 8:2.
 2. Đấng Christ bây giờ là Linh ban-sự-sống trong sự phục sinh, và Linh được hiện thân trong những lời của Ngài—1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17; Gi. 1:1, 4; 6:63.
 3. Khi nhận lãnh những lời của Ngài bằng cách vận dụng linh, chúng ta nhận được Linh, Đấng là sự sống—5:39-40.
- F. Lời của Đức Chúa Trời là sự cung ứng thần thượng như là thức ăn để nuôi dưỡng chúng ta—Phục. 8:3; Mat. 4:4:
 1. Quan niệm thần thượng về lời Đức Chúa Trời là: lời Đức Chúa Trời là thức ăn mà bởi đó chúng ta được nuôi dưỡng—1 Cô. 3:1-2a; Hê. 5:12-14.
 2. Lời của Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời như là thức ăn của chúng ta—Gi. 1:1, 4, 14; 6:33, 51, 57.
 3. Chúa Jesus đã nhận lấy lời của Đức Chúa Trời trong Kinh văn là bánh của Ngài và sống bởi lời ấy—Mat. 4:4.
 4. Mỗi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời đều là thức ăn thuộc linh để nuôi dưỡng chúng ta; đây là thức ăn mà chúng ta phải sống nhờ đó—Gi. 6:51, 57.
 5. Qua lời là thức ăn của chúng ta, Đức Chúa Trời ban phát sự phong phú của Ngài vào trong bản thể bề trong của chúng ta hầu chúng ta được cấu tạo bằng yếu tố của Ngài.
- G. Theo toàn bộ sự khải thị trong Thánh Kinh, những lời của Đức Chúa Trời là tốt để chúng ta ăn, và chúng ta cần ăn những lời ấy—Thi. 119:103; Mat. 4:4; Hê. 5:12-14; 1 Phi. 2:2-3:
 1. Đức Chúa Trời muốn con người ăn, tiêu hóa và đồng hóa Ngài—Gi. 6:50-51, 57:
 - a. Ăn là tiếp xúc những điều ở bên ngoài chúng ta và nhận những điều đó vào bên trong, kết quả là cuối cùng chúng trở thành sự cấu tạo của chúng ta—Sáng. 2:16-17.
 - b. Ăn là đem thức ăn vào trong chúng ta để thức ăn được đồng hóa một cách hữu cơ vào trong thân thể chúng ta—Gi. 6:48, 50.
 - c. Những lời của Đức Chúa Trời là thức ăn được chúng ta ăn, tiêu hóa và đồng hóa mà thật sự trở thành chúng ta; đây là lời trở thành sự cấu tạo của chúng ta—Mat. 4:4; Cól. 3:16.
 2. Hễ khi nào đọc Kinh Thánh, chúng ta phải đến với Chúa để có sự sống và ăn bánh sự sống là chính Christ—Gi. 5:39-40; 6:48, 50-51, 57.
 3. Ăn Chúa là lời, đó là nhận Ngài vào làm sự cung ứng sự sống của chúng ta; Ngài là bánh sự sống để chúng ta ăn—cc. 48, 51.
 4. Cách để ăn Chúa là cầu nguyện Lời; đọc—cầu nguyện Lời Đức Chúa Trời là vận dụng linh để ăn lời—Êph. 6:17-18.

5. Càng ăn lời của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ càng được cấu tạo và dầm thấm Christ—Ga. 4:19; Êph. 3:17; Côl. 3:4, 10-11.
6. Khi ăn Chúa Jesus, chúng ta cần có sự tiêu hóa thuộc linh đúng đắn—Êxc. 2:8—3:3; Giê. 15:16; Khải. 10:9-10:
 - a. Nếu chúng ta tiêu hóa tốt thì sẽ có một con đường để thức ăn đi vào mọi phần bản thể bề trong của chúng ta—Êph. 3:16-17a.
 - b. Khó tiêu nghĩa là không có đường lối nào để Christ là thức ăn thuộc linh vào những phần bề trong của chúng ta—Hê. 3:12-13, 15; 4:2.
 - c. Chúng ta cần giữ cho toàn bản thể cùng với mọi phần bề trong của mình mở ra cho Chúa, hầu thức ăn thuộc linh có một con đường ở bên trong chúng ta; nếu làm như vậy, chúng ta sẽ tiêu hóa và đồng hóa cách đúng đắn, chúng ta sẽ hấp thụ Christ là sự nuôi dưỡng thuộc linh, và Christ sẽ trở nên thành phần cấu tạo của chúng ta—Côl. 3:4, 10-11.
7. Vì chúng ta là những gì chúng ta ăn nên nếu ăn Đức Chúa Trời là thức ăn, chúng ta sẽ là một với Đức Chúa Trời và thậm chí trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—Gi. 1:1, 14; 6:32-33, 48, 51, 57.

II. “Đối với tôi, lời Ngài trở nên / sự vui mừng và niềm vui của lòng tôi”—Giê. 15:16b:

- A. Dù Giê-rê-mi chịu khổ nhiều hơn mọi tiên tri khác nhưng ông có sự vui mừng và niềm vui trong lòng kể khi ông tìm thấy những lời Đức Chúa Trời và ăn những lời ấy—c. 16.
- B. Từ liệu *trở thành* trong câu 16 hàm ý rằng sự vui mừng và niềm vui là kết quả của những lời Đức Chúa Trời được ăn, tiêu hóa, đồng hóa và cấu tạo vào trong bản thể bề trong của chúng ta, khiến niềm vui của Chúa trở thành niềm vui của chúng ta—Gi. 15:7, 10-11:
 1. Khi chúng ta ăn những lời của Đức Chúa Trời, lời của Ngài trở thành sự vui mừng và niềm vui của lòng chúng ta—Giê. 15:16.
 2. Sau khi những lời của Đức Chúa Trời được đem vào trong chúng ta và được đồng hóa vào trong những phần bề trong của chúng ta, những lời này trở thành niềm vui bên trong và sự vui mừng bên ngoài.
- C. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của niềm vui, và Ngài muốn chúng ta vui hưởng Ngài—Nê. 8:10; Thi. 36:8:
 1. Một tư tưởng ngọt ngào được khai thị trong Lời Đức Chúa Trời là trong Christ, Đức Chúa Trời đã ban chính Ngài là ân điển cho chúng ta để làm sự vui hưởng của chúng ta—Gi. 1:14, 16-17; 2 Cô. 13:14.
 2. Lần đầu tiên trong Kinh Thánh khi đề cập đến mối quan hệ của Đức Chúa Trời với con người, Đức Chúa Trời đã giới thiệu chính Ngài là thức ăn cho con người; điều này cho thấy rằng mong muốn của Đức Chúa Trời là ban chính Ngài cho chúng ta để là sự vui hưởng của chúng ta—Sáng. 2:7, 9; Thi. 16:11; Giê. 15:16.
- D. La Mã 14:17 nói về “niềm vui trong Thánh Linh”:
 1. Câu này hàm ý rằng Linh có liên hệ đến vui mừng; vui mừng là một thuộc tính của Linh—đc. 1 Tê. 1:6.
 2. Niềm vui cũng là trái của Linh; Linh nội cư ban sự vui mừng cho tín đồ—Ga. 5:22.
 3. Khi ở trong Linh, chúng ta vui mừng, rất vui mừng đến nỗi chúng ta hát và reo mừng ngợi khen Chúa—đc. Công. 16:25.
 4. Chúng ta có thể “hân hoan trong niềm vui khôn tả và đầy vinh hiển”—1 Phi. 1:8:
 - a. Niềm vui đầy vinh hiển là niềm vui chìm ngập trong Chúa là vinh hiển; vì thế, niềm vui này đầy sự biểu lộ Đức Chúa Trời—Công. 7:2, 55; 1 Phi. 5:10; 2 Phi. 1:3.
 - b. Chúng ta hân hoan với niềm vui chìm ngập trong vinh hiển—1 Phi. 1:8.

III. “Hãy để lời của Christ cư ngụ trong anh em cách phong phú”—Côl. 3:16:

- A. Lời của Christ là lời do Christ phát ngôn—Gi. 6:63:
 1. Trong gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, Ngài phát ngôn trong Con—Hê. 1:1-2.

2. Con không những tự Ngài phát ngôn trong các sách Phúc âm mà cũng còn qua các chi thể của Ngài, tức các sứ đồ và tiên tri trong sách Công vụ các Sứ đồ, trong các Thư tín và trong sách Khải Thị; mọi sự phát ngôn này có thể được xem như là lời Ngài.
 3. Lời của Christ bao gồm toàn bộ Tân Ước, và chúng ta cần được đầy dẫy lời này—Côl. 3:16.
- B. Lời của Christ thật ra là thân vị của Christ—c. 16; Gi. 15:4, 7:
1. Phao-lô gần như nhân hóa lời của Christ; ông nói chúng ta hãy để lời này cư ngụ trong chúng ta, như thể lời này là một thân vị sống động—Côl. 3:16; đc. Êph. 3:17.
 2. Trước hết, chúng ta có Christ là sự sống của chúng ta; sau đó, chúng ta có lời hằng sống của Ngài được nhân hóa làm thân vị của Ngài cư ngụ trong chúng ta—Côl. 3:4, 16.
 3. Vì lời của Christ có thể cư ngụ trong chúng ta nên lời ấy phải là một thân vị sống động; do đó, để lời của Christ cư ngụ trong chúng ta hàm ý rằng chúng ta để cho một thân vị sống động, tức chính Christ, cư ngụ trong chúng ta—c. 16; 1:27.
- C. Chúng ta cần để lời của Christ cư ngụ trong chúng ta cách phong phú và có vị trí đầu nhất trong bản thể chúng ta—3:16:
1. Từ *để* rất quan trọng; lời của Christ đã hiện hữu rồi nhưng chúng ta cần để lời này vận hành bên trong chúng ta.
 2. Lời của Christ cư ngụ trong chúng ta cách phong phú nghĩa là lời ấy ở trong chúng ta, nội cư trong chúng ta, một cách phong phú—c. 16.
 3. Từ Hi Lạp dịch là “cư ngụ” nguyên văn nghĩa là “ở trong nhà,” “nội cư,” nguyên văn nghĩa là “ở bên trong”:
 - a. Điều này hàm ý rằng chúng ta nên để cho lời của Christ cư ngụ trong chúng ta, ở bên trong chúng ta, lập nhà trong chúng ta—c. 16.
 - b. Lời của Chúa phải có đủ chỗ bên trong chúng ta hầu có thể vận hành và cung ứng sự phong phú của Christ vào trong chúng ta—Êph. 3:8.
 4. Lời của Christ nên được tự do vận hành bên trong chúng ta, cư trú bên trong chúng ta, và lập nhà trong chúng ta—Côl. 3:16.
- D. Chúng ta cần để lời của Christ cư ngụ trong chúng ta hầu chúng ta có thể kinh nghiệm các chức năng của lời Đức Chúa Trời vận hành bên trong chúng ta, cung ứng sự phong phú của Christ vào trong bản thể chúng ta—Êph. 3:8:
1. Lời của Đức Chúa Trời soi sáng (Thi. 119:105, 130), nuôi dưỡng (Mat. 4:4; 1 Ti. 4:6), và tưới mát chúng ta để làm thỏa cơn khát của chúng ta (Ês. 55:8-11).
 2. Lời của Đức Chúa Trời làm mạnh mẽ (1 Gi. 2:14; Châm. 4:20-22), tẩy rửa (Êph. 5:26), và xây dựng chúng ta (Công. 20:32).
 3. Lời của Đức Chúa Trời làm trọn vẹn, hoàn hảo (2 Ti. 3:15-17), và gây dựng chúng ta bằng cách thánh hóa chúng ta (Gi. 17:17).
 4. Bằng cách để cho lời của Christ cư trú trong chúng ta, chúng ta có thể trở thành một Thần-nhân đầy dẫy Christ là thực tại của các thuộc tính Đức Chúa Trời—Côl. 3:16-21; Phil. 4:5-8.